

Petőcz András

Írisz istennő keresése

*Íme a tavasz tarkasága,
szírványszínen táncol Írisz,
eljött végre a Tél halála,
s látgy széllel a hajnali pír is:
új élet születik.*

*Simítom testét szemeimmel
és kacéran bárítva hív is,
asszonyt játszik, istennőt mímel,
a vágyakkal telített Írisz:
lénye kápráztató.*

*Ha az Időt megadná nekem!
Egyre dalol, kacag és sír is,
ezernyi nőben őt keresem,
azt kutatom, milyen is Írisz,
az örök létező.*